

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Mgr. J. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2020, č. j. 44 A 44/2019-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 25. 11. 2020, č. j. 44 A 44/2019-26, zamítl Krajský soud v Praze žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2019, č. j. 115356/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAM. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Příbram ze dne 26. 6. 2018, č. j. MeUPB 58801/2018/Nep, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky, za nichž může ve věci jednat (podmínky řízení). Jednou z podmínek, jejíž absence neumožňuje správnímu soudu věc meritorně projednat [viz § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního – dále též jen „s. ř. s.“], je i dodržení zákonem stanovené lhůty pro podání návrhu (zde kasační stížnosti).

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[5] Kasační stížnost je podána opožděně.

[6] Z obsahu spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručován dne 1. 12. 2020. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl při doručování zastížen, byla mu téhož dne zanechána v jeho domovní schránce výzva, aby si vyzvedl zásilku, která byla od 1. 12. 2020 připravena k vyzvednutí v provozovně poskytovatele poštovních služeb. Podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu, který se užije analogicky i na řízení před správními soudy (§ 64 s. ř. s.), *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl*. Stěžovatel si zásilku obsahující napadený rozsudek nevyzvedl v úložní době, byla mu proto vhozena dne 15. 12. 2020 do jeho domovní schránky. V souladu s výše citovanými ustanoveními občanského soudního řádu a soudního řádu správního byl tedy napadený rozsudek stěžovateli doručen fikcí dne 11. 12. 2020 (viz doručenko na čl. 28 spisu krajského soudu).

[7] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin*.

[8] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce*.

[9] Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin*.

[10] Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pátek 11. 12. 2020. Vzhledem k tomu, že poslední den dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti připadl na pátek 25. 12. 2020, který je státním svátkem, skončila lhůta k podání kasační stížnosti nejbližší následující pracovní den, kterým bylo pondělí 28. 12. 2020 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

[11] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak*.

[12] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti tedy bylo v dané věci třeba, aby nejpozději dne 28. 12. 2020 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

[13] Z obsahu spisu Nejvyššího správního soudu vyplývá, že stěžovatel podal kasační stížnost elektronickou poštou dne 28. 12. 2020 přičemž toto podání nebylo elektronicky podepsáno podle zvláštního právního předpisu. Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. *platí, že podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřiblíží*. Kasační stížnost mimo jakoukoliv pochybnost představuje podání, jímž se disponuje řízením, a tedy

pokračování

musí být podána písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona.

[14] Aby tedy bylo možno k tomuto podání přihlížet, musel by je stěžovatel do tří dnů, tj. do 31. 12. 2020, potvrdit písemným podáním stejného obsahu. Takové podání však bylo předáno k poštovní přepravě teprve dne 4. 1. 2021 (viz čl. 9 spisu tohoto soudu). Nejvyšší správní soud proto shledal, že k podání doručenému elektronicky dne 28. 12. 2020 nelze podle § 37 odst. 2 s. ř. s. přihlížet (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 1 Afs 133/2006-48, všechna citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[15] Jak již bylo uvedeno, stěžovatel své elektronické podání následně potvrdil písemným podáním, které však podal na poštu až po uplynutí zákonné třídenní lhůty. V takovém případě je třeba vycházet ze závěrů usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2010, č. j. 4 Ads 33/2010-198, podle něhož, *nepotvrdí-li „stěžovatel kasační stížnost podanou v jiné formě než písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona, nejpozději do tří dnů od jejího odeslání písemným podáním shodného obsahu nebo předložením originálu, soud k takovému podání podle § 37 odst. 2 s. ř. s. nepřihlíží. Pro posouzení včasnosti kasační stížnosti je za dané situace rozhodné, kdy byla kasační stížnost v písemné formě předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost ji doručit“* (zvýraznění doplněno).

[16] V posuzované věci byla kasační stížnost v písemné formě podána až dne 4. 1. 2021, tedy opožděně, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, která marně uplynula dne 28. 12. 2020, nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

[17] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*

[18] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2020, č. j. 44 A 44/2019-26, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2021

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu